

MŪSŲ LIETUVA

NR. 47 (1582) – SEMANÁRIO 1978 M. GRUODIS – DEZEMBRO 7 D. – 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338.

Žmogaus teisės

Visais laikais žmogus siekė laisvės ir norėjo būti žmogumi. Bet tie siekiai ir norai atsimušdavo į kietą valdžios sostą ir ten suduždavo. Vėliau valstybės valdovai, norėdami apmalšinti savo piliečius, ėmė rašyti gražias konstitucijas, žadančias duoti žmonėms daugiau teisių. Tos puošnios karalių ir carų konstitucijos buvo tolimos žmogaus vizijos, tolimi žiburėliai augštų kalnų viršūnėse. Reikėjo kopti į stataus kalno viršūnę, pasiimti žiburėlį ir parnešti jį į vargingo žmogaus lūšnelę, kad jo gyvenimas prašvistų, kad žmogus taptų žmogumi, ne valstybės ar caro vergu. Dėl to žiburėlio — žmogaus teisių — kovojo pavieniai žmonės, organizacijos ir tautos.

BŪVO žiaurios revoliucijos, sunaikinusios karalius ir carus, įrašiusios į savo vėliavą LAISVĘ, LYGYBĘ, BROLYBĘ. Didžioji Rusijos revoliucija žadėjo išvaduoti žmogų — darbininką ir muziką — iš caro vergijos, iš kapitalistinio išnaudotojo. Žadėjo padaryti jį laisvu žmogumi, pilnateisiu piliečiu socialistinėje valstybėje. Komunistinė revoliucija naikino ir griovė visa, kas priminė carą ir jo valdžią, bet nesunaikino komunistų noro užimti caro valdžios sostą ir valdyti Rusijos žmones dar žiauriau negu caras. Iš Rusijos žmogaus buvo atimta žemė, namelis, net amatininko įrankiai, kad jis be valdžios leidimo negalėtų net sau bato pasitaisyti ar drabužio pasisiūti. Iš jo viskas buvo atimta, net šventovė ir Dievas. Leninas ir Stalinas — buvo daug žiauresni carai už tikruosius Rusijos carus, net už tą, kuris istorijoje yra vadinamas Žiauriuoju Jonu.

RUSIJA ir jos užgrobtos tautos gyvena Brežnevo laikotarpi. Jis, kaip ir Stalinas, paskelbė savo dekoratyvinę konstituciją. Puošni ir labai panaši į Stalino ta jo naujoji konstitucija. Stalinas valdė pagal savo konstituciją ir išžudė milijonus žmonių. Stalino laikais nė viena tauta nepasinaudojo konstitucine teise išstoti iš Sovietų Sąjungos, nepasinaudos ta pačia teise ir Brežnevo įrašytoje konstitucijoje, nes tie puošnūs konstitucijos įrašai yra tik komunistiniai ornamentai tamsiam užsienio darbininkui ar studentui apgauti. Brežnevo konstitucijoje įrašytos ir kitos žmogaus teisės: spaudos, žodžio, sąžinės ir religijos laisvės. Jos buvo ir Stalino konstitucijoje. Tai irgi ornamentai vakarų pasaulio žmogui apgauti. Deja, laisvojo pasaulio žmogus jau žino, kad tai tik rusiški konstituciniai ornamentai. Jei toji konstitucija būtų paraidžiui vykdoma, Sovietų Sąjunga subyrėtų, ir komunistų galingoji partija per trumpą laiką dingtų. Kad tos konstitucijoje paminėtos žmogaus teisės nebus vykdomos, rodo ir tai, kad Brežnevas šoka piestu, kai JAV prezidentas ar kitas iškilius amerikietis pamini žmogaus teisių paneigimą Sovietų Sąjungoje. Mat, žmogaus teisės ir rusiškas komunizmas yra tokios priešingybės, kaip ugnis ir vanduo. Rusiškas komunizmas yra diktatūra, kuriai beteisiai piliečiai turi vergauti, kad diktatūrinė valdžia išsilaikytų. Jei žmogui bus duota teisė demokratiškai tvarkytis ir gyventi, komunizmas grius. Todėl Brežnevas rėkia, nes bijo komunizmo galo.

Balys Gajauskas su žmona

KALĖJIME SUSITUOKĖ BALYS GAJAUSKAS

Balandžio 14 Vilniuje Balys Gajauskas buvo nuteistas 10 metų kalėjimo ir 5 metus ištrėmimo. Teismas buvo uždaras. Jo pasiklausyti leido tik motiną ir sužieduotinę.

Kai areštavo Balį Gajauską, sužieduotinė globojo sergančią motiną. Liepos gale ji nuvyko 1500 kilometrų iki kalėjimo, surado ten Balį Gajauską ir pačiame kalėjime liepos 28 susituokė. Balys atrodė pavargęs,

nes tenka sunkiai dirbti. Žmonai dar pasisekė gauti leidimą kitą dieną su juo pasimatyti ir pasikalbėti, nors sargybiniai visai trukdė. Spec. lagery pasimatyti leidžiama tik du kartu per metus. O Balį birželio mėnesį jau buvo aplankiusi motina ir sužieduotinė. Jo žmona buvo atvežusi ir maisto, bet jo neleido paklikti. Per metus leidžiama atsiųsti tik 5 kilogramus.

Jo žmona grįžo į Kauną ir slaugo sergančią motiną.

Gaila, kad šis retas ir tiesiog nuostabus įvykis praėjo tylom per pasaulio spaudą. Jei taip būtų susituokę kokie žydai, tai seniai būtų rodžiusi televizija ir būtų rašiusi visa spauda.

NORIME ar nenorime, tas komunizmo diktatūros gailas ateis. Jis ateis su žmogaus teisėmis. Kai visame pasaulyje žmogus kovoja dėl savo teisių ir palaipsniui jų išsikovoja, nebus aplenkta ir Sovietų Sąjunga. Geležinė uždanga nesulaikys. Sovietinis žmogus kovos ir laimės, padedant laisvojo pasaulio žmonėms. Teisė gyventi, teisė kurti geresnį gyvenimą ir kurti geresnę valstybės santvarką yra visų žmonių teisė, tuo pačiu ir Sovietų Sąjungos pavergtų tautų teisė. Nesvarbu, ar ji įrašyta į konstituciją, ar ne. Jei krašto valdžia priešinsis, bus kovojama iki pergalės.

Diktatūrinis komunizmas ir dekoratyvinės konstitucijos — senienos, anachronizmai, atgyvenę savo amžių. Jie turi būti pašalinti, nebevertojami, kaip baudžiava, spaudos draudimas, religijos persekiojimas, piliečio vergavimas valstybei. Brežnevo užmojai ir jo konstitucija — devyniolikto šimtmečio politiko mostai, sukelią laisvojo pasaulio žmogui juoką.

M. Stonys

Tėviškės žiburiai

Lietuvių išeivijos spaudoj

HOLOCAUST FILMAS EUROPOJ

Savaitraštis "Europos Lietuvis" Nr. 37 (rugsėjo 19) atspausdino straipsnį "Holocaust Britanijos televizijoje". Su tuo straipsniu supažindiname ir Darbininko skaitytojus.

-0-

Pasiskaitę Amerikos žemyno lietuviškos spaudos, Britanijos lietuviai galėjo laukti lyg kažko bombos sprogo, kai buvo pradėta skelbti, kad BBC televizija rodys 10 valandų užtrunkantį filmą "Holocaust". Žiaurųjų filmuose visi yra matę visokiausių, o jei laukimas šito apie žydų skerdynes kėlė nesmagų jausmą, tai daugiausia dėl to, kad jame metamas kaltinimas, ir dar ne vienas, lietuviams — lietuviški SS daliniai siautėję, nors Lietuvoje tokie nebuvo sudaryti, ir taip toliau.

Iš tikrųjų BBC televizija tą filmą parodė jau apipiaustytą — tik 7 valandų ilgumo. Jokių kalbų apie lietuviškus SS jame nebelikę. Lietuviai, tiesa, dar buvo minimi du kartus: vieną kartą tada, kai naciai nusprendė, kad jiems rytuose padės su žydais susitvarkyti baltai ir ukrainiečiai, o kitą — kai į Varšuvos getą grįžo iš Vilniaus pasiuntinys ir pranešė, kad ten lietuvių policija iš geto žiauriai išgaudė ir sušaudė net 60,000 žydų (likę tik 20,000).

Jau prieš filmą rodant jį mačiusieji britų spaudos bendradarbiai pradėjo kritiškai pasisakyti ir ne dėl to, kad nereikėtų kelti tokių masinių nusikaltimų. "The Sunday Times" dirbęs Lenkijos žydas Reuben Ainsztein, pats išgyvenęs savo krašte skerdynių metą, išskėlė nemaža rimtų nukrypimų nuo tiesos. "The Guardian" kritikas Peter Fiddick aptarė tą filmą, kaip Hollywoodo "šmalcą", kuriam, girdi, visada būna nebloga rinka. Jis labai vertina dokumentinius filmus ta tema, kaip pavyzdį suminėdamas britų ITV pagamintą seriją "The World at War", kurią žiūrėdamas ne jis vienas verkęs (tiesa, baigus rodyti "Holocaust", Britanijoje viena žydė nusizūdė, palikdama raštelį, kuriame buvo įrašiusi to filmo pavadinimą).

Baigus rodyti, BBC televizija "Tonight" programoje aptarė filmą. Nemaža buvo padaryta priekaištų, ir ne visus juos įveikė atremti filmo statytojas, kuris apskritai vien tik liaupsino savo

darbo rezultatą. Vienas labai rimtas priekaištas buvo tas, kad filmo gamintojų tikslas bus buvęs prisirinkti ko daugiausia dolerių (sakyta, kad filmą pamatys apie pusė milijardo žmonių). Istorikas pabrėžtinai priekaištavo, kad vis dėlto buvo pastatytas pigus dalykas — "soap opera", kaip anglai tokiais atvejais mėgsta sakyti, viskas buvę panašu į pyragaitį, kuris taip apibarstytas cukrum, kad pyragaičio jau nebematyti.

Kadangi Vakarų Vokietija nutarė "Holocaust" rodyti ne populiariam žiūrovui skirtame televizijos kanale, bet tokiam, kurio programos mažuma težiūri, tai pokalbyje dalyvavusi vokiečių turėjo atsakyti, kodėl taip padaryta. Ji pareiškė, kad Vokietijoje jau tūkstančius kartų buvo rodomi dokumentiniai filmai apie nacių nusikaltimus ir šitoks subeletristintas, susaldytas trikdėtų jaunimą.

Niekas nė nebandė rimčiau atsakyti į vieną klausimą, kuris filmo žiūrovui kyla, būtent, kodėl gi žydai ne tik tūkstančiais, bet tiesiog milijonais klusniai ėjo mirti? Tarytum tie egzotiški žvėreliai, kurie net niekieno nevaromi masiškai bėga skandantis. Filme ne kartą parodoma, kaip išrengti žydai vora ateina iš tolėliau ir visi išsirikiuoja prie duobės ir laukia, kol šaudytojai pradės savo kruviną darbą. Rodos, argi ne vertesnis būtų žmogus, jei priešintųsi, net ir žinodamas, kad vis tiek neišsigelbės nuo mirties.

Kam skirtina
Nobelio taikos premija?

Grupė Jungtinių Amerikos Valstybių senatorių, su senatorium Jacksonu priešaky, pasiūlė šių metų Nobelio taikos premiją paskirti Sovietų Sąjungoj ir jos valdomuose kraštuose veikiančiom Helsinkio nutarimam remti visuomeninėm grupėm. Amerikiečių respublikonų ir demokratų senatorių grupė paragino krašto senatą paremti šią kandidatūrą.

Už Nobelio taikos premijos paskyrimą visuomeninėm grupėm, kovojančiom už pagrindinių žmogaus teisių bei laisvių apsaugojimą Sovietų Sąjungoj ir jos valdomuose kraštuose, taip

pat pasisakė Norvegijos, Belgijos ir Didžiosios Britanijos parlamentarų grupės, kviesdamos savo kraštų parlamentus paremti jų pasiūlymą. Pasiūlymui jau pritarė kai kurie Jungtinių Amerikos Valstybių kongreso komisijos Europos saugumo ir bendradarbiavimo klausimais nariai.

Praėjusių metų Nobelio taikos premija buvo paskirta lygiomis dviem moterų Airijoje įsteigtam sąjūdžiui kovai už taikos atstatymą Airijoje ir tarptautinei Amnesty International organizacijai, besirūpinančiai politinių ir sąžinės belaisvių likimu ir jų teisių apsaugojimu pasauly.

Tiesa, filme parodytas būrelis žydų partizanų, kuris veikia kažkur prie Babi Jar. Pagaliau ir Varšuvos gete prasideda šio toks sujudimas — būrelis supirkinėja ginklus ir ruošiasi priešintis. Kai to pasipriešinimo vada pradeda aiškintis, kiek jų eilėse yra žmonių, tai paaiškėja, kad 400 turi ginklus, 200 jiems simpatizuoja, o 50,000 kratosi minties sukilti. Kai filme rodomasis būrelis mato, kad nebegalima priešintis, tai kiemais vorele giedodami praeina ir išlenda pasiduoti vokiečiams, kurie juos čia pat sustato prie sienos ir sušaudo.

Kaip iš atsiliepimų spaudoje matyti, britai neparodė filmui entuziazmo. "The Guardian" televizijos kritikė Nancy Banks-Smith, kuri žiūrėjusi tik iš pareigos, parašė šitaip: "Holocaustas yra tokia nepaskaitoma knyga, kuri buvo paversta į nežiūrėti-

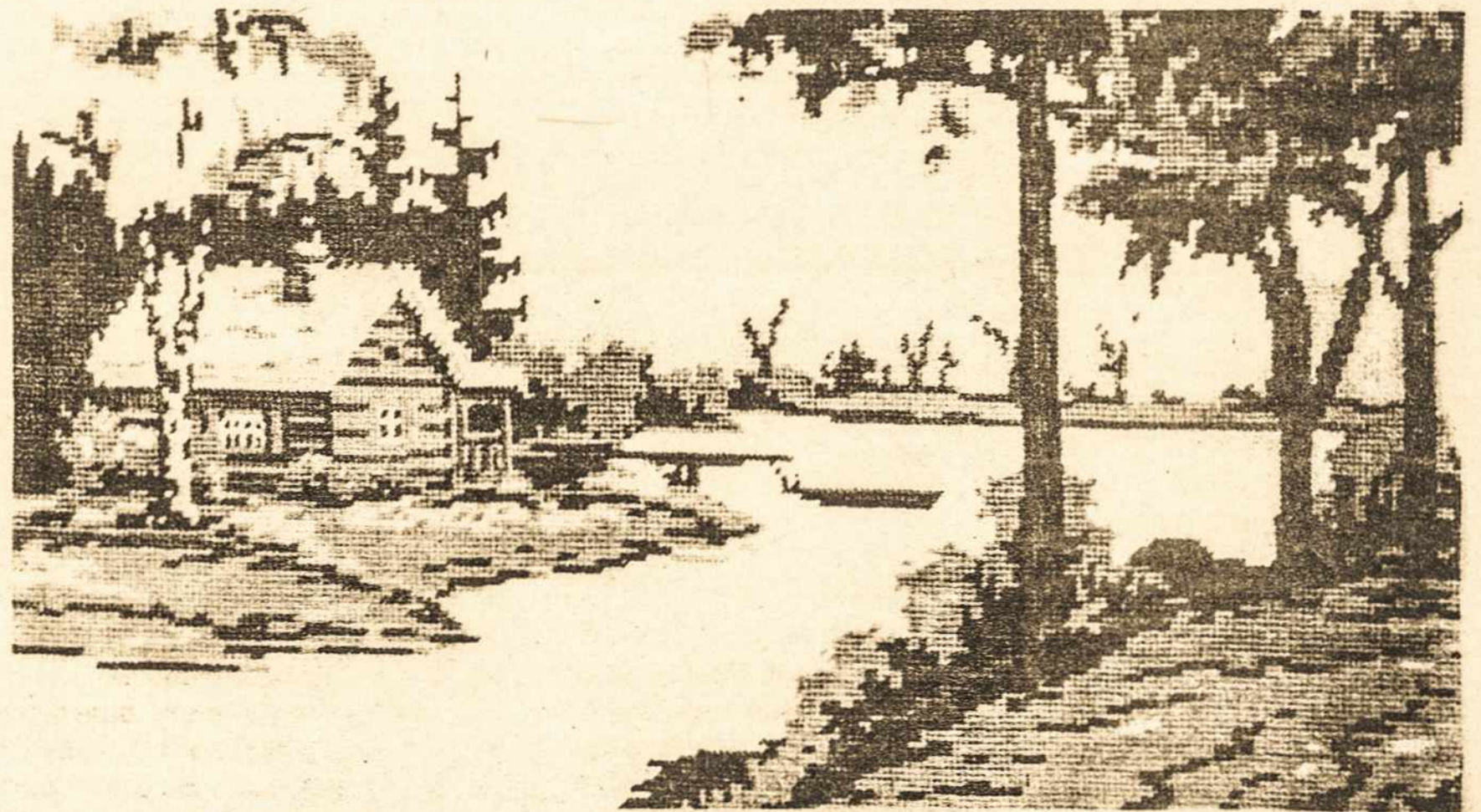
ną filmą. Buvo sakoma, kad Hitleris žydus perdirbęs į muilą, o "Holocaustas" pavertė juos į muiliną operą".

Kad Britanijoje filmas buvo rodomas išcenzūruotas, tur būt, reikia dėkoti tiems, kurie reikė protestą JAV. Žinoma, lietuviui dar gali užkliūti tas Vilniaus getas, kuriame kažin ar iš tikro buvo 80,000 žydų ir ar ten vokiečiai pasivadavo lietuvių policija. Tokios užuominos rodytų filmo statytojų antilietuvišką tendenciją (nors taip pat parodyta, kaip tuose mirtininkų lageriuose žydai žydus varė į dujų kameras).

- DARBININKAS

● TIKRAS KŪREJAS savo jėgų svorį jaučia savyje ir dėl to kūrybiškas yra net toli nuo savųjų. Jam Lietuva yra ten, kur jis pats yra.

J. ERETAS

Kur bakužė samanota — B. Kidolienės gobeleno technika austas kilimas.

IS VIETINĖS
SPAUDOS

SÃO PAULO PERGUNTA

abaco. 25-1 78 — O ESTADO DE S. PAULO

DOCUMENTO

A perseguição, contada por um jovem lituano.

Na noite de 22 de junho de 1941, a cidade de Kaunas, capital da Lituânia, foi bombardeada pelos aviões alemães. Assim começa a tragédia de Aba Gefen, jovem judeu lituano. Com ele, a de milhões de judeus perseguidos e também a de um povo dividido, uma vez que os guerrilheiros receberam, sem resistir, o invasor, vendo nele a única chance de libertar-se do jugo soviético.

Na realidade, o pequeno Estado da Lituânia ficou entre dois inimigos. Para uma parte de sua população, a dos judeus, o pior iria acontecer ainda. A história é de ontem mas ainda não está superada.

As páginas do diário de Aba Gefen o demonstram. Elas são mais um documento entre as centenas que variam nos pormenores mas não no tema e que nunca se contradizem, todas impregnadas do mesmo horror. "O problema judeu", como dizia Hitler, caiu como uma bomba no meio da família Gefen Weinstein, que foi facilmente dispersada. O livro é dedicado à memória dos pais e de dois irmãos de Aba, desaparecidos, vítimas de perseguição. Salvaram-se só Aba e o irmão Joseph. Desde 1941, até a derrota alemã na Rússia, a vida dos dois foi uma fuga constante, pelos campos, aldeias e nas florestas. No diário, que foi comparado com o de Anne Frank, mas

SPAUDOS KOMUNIKATAS

Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą pasiekė žinia, kad Viktoras Petkus šaukiasi pagalbos. Lietuviai raginami kuo greičiau rašyti jam laiškus šiuo adresu:

Viktoras Petkus
00020 g Vladimir 20
Učreždenje OD - 1ST-2
USSR

Taip pat svarbu nuolat kelti Viktoro Petkaus ir kitų lietuvių sąžinės kalinių reikalą svetimtaučių tarpe ir spaudoje.

ELTA

1978 m. Lapkričio 6 d.

Quem se lembra dos dissidentes bálticos?

Sr.: "Os julgamentos de Anatóly Shtcharánsky e Alexander Ginzburg, na União Soviética, alertaram um pouco a consciência mundial. Pudemos ouvir vozes de repúdio por todos os lados, desde a Casa Branca até o Partido Comunista Francês. Espero que estas chamadas de protesto não se apaguem tão cedo. Por outro lado, vimos uma atitude cínica das grandes e poderosas potências para com os direitos humanos em nações ocupadas, criminalmente, pelos soviéticos durante a última guerra mundial. Um desses casos é o do dissidente lituano Balys Gajauskas, o qual foi conde-

nado, no dia 14 de abril último, a dez anos de trabalhos forçados e mais cinco anos de exílio interno, acusado de agitação e propaganda anti-soviética. Gajauskas era uma pessoa-chave do movimento dissidente na URSS; após a prisão de Alexander Ginzburg, em fevereiro de 1977, Gajauskas assumiu a responsabilidade do apoio financeiro aos dissidentes e seus familiares. Essa ajuda provinha de um fundo criado por Alexander Solzhenitsyn.

Atualmente, Balys Gajauskas tem 50 anos de idade, dos quais quase metade de sua vida em prisões da União Soviética e novamente foi preso no dia 20 de abril de 1977 pela KGB e um ano depois recebeu a sentença de 15 anos em campos de trabalhos forçados e exílio interno na Sibéria. Andrei Sakharov,

ganhador do Prêmio Nobel afirmou aos correspondentes ocidentais em Moscou que a detenção e punição de Gajauskas é um caso muito sério na política interna da URSS. Os jornais europeus escreveram extensivamente sobre Gajauskas, enquanto que nos jornais norte-americanos era difícil encontrar uma linha escrita sequer.

Por acaso, esses heróicos homens de pequenas nações como a Lituânia são menos importantes do que os das maiores (no caso a nação israelita), quando todos eles estão empenhados na luta contra a tirania soviética? Eu penso que o presidente Carter deveria chamar a atenção do mundo pelos dissidentes bálticos com a mesma intensidade que ele faz por Shtcharánsky e Ginzburg. Ou será que o lobby é tão forte assim?" A.J.V. Capital

com o qual, se excluirmos o assunto tem poucas afinidades, Aba conta, de uma maneira seca e dura, sem lágrimas, como foi o seu drama.

O drama de um homem que foge continuamente, para sobreviver. Prevalece no diário (parece um hábito judaico este de relatar minuciosamente fugas e perseguições) o sentimento de dor moral, por causa de uma injustiça intolerável e inexplicável, mas, sobretudo, o tormento material da fome, do frio e do medo. A fome predomina e enxota Aba dos seus precários esconderijos, impelindo-o a procurar comida, para si próprio e para Joseph.

O modo de narrar os fatos parece frio. Aba não se abandona a sentimentalismos nem a indignações. Suas anotações lembram as de um guerreiro como Júlio César. Só que, no caso de Aba, o inimigo o ameaça sombriamente, manifesta-se em forma de notícia vaga, vinda de cantos longínquos; ou também como um assustador pisar de botas em uma estrada. Ou, ainda, com um grito de alma. O perseguidor não é visto claramente; contudo, está sempre presente na forma do medo. As páginas do diário de Aba às vezes se referem aos desaparecidos, principalmente ao pequeno Yeuhdah, o irmão mais jovem. É, porém, um choro passageiro. Chocamo-nos mais facilmente com realidades concretas, estas descritas assim: "Consegui dos A. um pouco de pão"; "Os B. me deram um copo com leite...";

"Os C nos abrigaram no seu sótão." "Escorri Joseph em uma casa de amigos e procurei o que comer". Fala-se em pés congelados ou feridos; em roupas insuficientes para a defesa contra o frio e na finalidade de se salvar a vida prendendo furtivos.

O cansaço e o medo mandam cair os sentimentos da alma, as rebeliões do espírito, as feridas dos pés doem como as do coração. O homem voltou à origem selvagem, à condição de fera. Este é o aspecto mais doloroso do sombrio diário de Aba: pode o homem voltar atrás nos séculos, aos tempos primitivos, fora da História, reduzir-se a um corpo que reclama só comida, calor e repouso?

Brilha, sim, nas páginas do diário, uma luz de humanidade. Os pobres camponeses lituanos são generosos, em geral, ao acolher, esconder, oferecer um pouco de pão aos dois furtivos. Joseph e Aba sobrevivem também graças ao mais humano dos sentimentos, o que as feras não conhecem: a piedade. Então algo se salva: algo que fica acima dos horrores de Auschwitz, de Babi Yar, do gueto de Varsóvia. O diário acaba com o mesmo tom quase impessoal com que começou: 30 de julho de 1944, a derrota alemã na frente russa. A Lituânia é livre e, com ela, dois anônimos rapazes judeus. Eles se unem aos seus, para compartilhar o pão, o vinho, o amigo; para chorar os seus mortos e para recomeçar a ter uma alma.

B. B.

GOVERNO DO ESTADO DE SÃO PAULO

A Secretaria da Cultura, Ciência e Tecnologia tem a honra de convidar V. Exa. e Exma. família para o Festival de Natal, a realizar-se de 17 de novembro a 17 de dezembro de 1978, a partir das 14 horas, às quartas, sábados e domingos, no Museu de Presépios.

Local: Parque Ibirapuera, Grande Marquise.

Lietuvio kovotojo teismas Vilniuje

Naujausias "LKB Kronikos" numeris, būtent 34, apie Viktoro Petkaus bylos eigą

V. PETKAUS teismas prasidėjo 1978 m. liepos 10 d. Jau nuo pirmos teismo dienos buvo jaučiama rūpestinga teismo spektaklio režisūra. Liepos 10-ai dienos, kada buvo skaitomas kaltinamasis aktas, teisman buvo iškviesti ir įleisti teismo salėn estai ir latviai, t.y. tie liudytojai, kurie lietuvių kalbos nežino ir nesupranta. Jie tik matė, kad į teismo salę V. PETKUS buvo keturių milicininkų jėga įvilktas užlaužtomis rankomis. Teisme jis pareiškė esąs nekaltas ir atsisakė advokato paslaugų. Visą likusį laiką V. PETKUS teismą demonstratyviai ignoravo, neatsakinėdamas į jokių klausimus, nesigindamas ir nesiaiškindamas, o ramiai snausdamas.

Pirmasis teismo posėdis tęsėsi pusantros valandos ir teismas buvo nukeltas liepos 11 dienai.

Liepos 11 d. į augščiausiąjį teismą Vilniuje atvyko didelis būrys V. PETKAUS draugų ir vienminčių, tačiau į teismo salę nebuvo įleisti. Prie teismo salės durų budįs čekistas kiekvienam norinčiam patekti į teismą pareiškė, kad "nesą vietų".

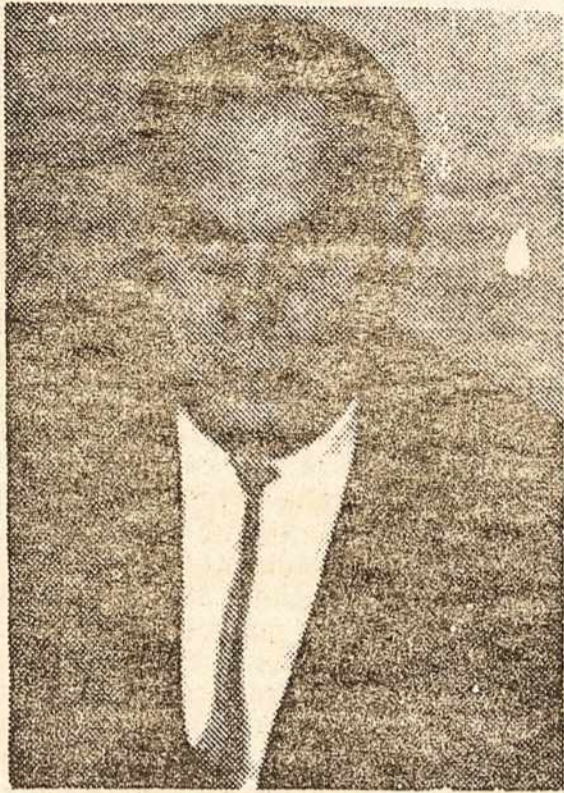
Pirmieji į teismo salę buvo įleisti liudytojai kun. K. GARUCKAS, O. LUKAUSKAITĖ-POŠKIENĖ ir R. RAGAIŠIS. Savo nuostabai jie pamatė, kad salė, nors jos durys iki jų įleidimo buvo užrakintos, jau pilna prigužėjusių kažkokių neaiškių tipelių. Apžiūrėjusi salę, O. LUKAUSKAITĖ (Helsinkio lietuviškosios grupės narė) garsiai paklausė kun. K. GARUCKĄ (taip pat Helsinkio grupės narį):

— Ar tai vis liudytojai? Gal spaudos atstovai? Ak, ne! Tai, matyt, privilegijuoti svečiai.

Ir tikrai, tai buvo teismo spektaklio statistai, įleisti salėn pro tarnybines duris, kad salė būtų užpildyta ir joje neliktų vietos tiems, kurie, užjausdami V. PETKŪ, tikrai norėjo matyti ir girdėti teismo eigą.

Didelis būrys nepatekusių į salę kreipėsi su protestu pas augščiausiojo teismo pirmininką, bet šis nesiteikė su atėjusiais kalbėtis. Tik jo sekretorė pareiškė, kad teismas esąs uždaras. Netrukus ant teismo salės durų buvo iškabintas užrašas, kad šioje salėje teisiamas V. PETKUS ir kad teismas esąs "neviešas". Per pirmąją pertrauką salę apleido ir neaiškūs tipeliai, nežinia pro kur atsira-dė salėje.

Esminiai teismo liudytojai pagal Baudžiamojo Kodekso 68 ir 70 straipsnius buvo apklausi-nėti tik vėlai vakare. Visi jie, įėję

VIKTORAS PETKUS

į teismo salę, pasveikindavo V. PETKŪ, pasakydavo apie jį keletą gražių charakteristikos žodžių, kaip antai: "geras katalikas, tikras lietuvis, doras, kultūringas žmogus", ir, solidarizuodamiesi su V. PETKUMI, atsisakydavo nuo betkokių parodymų.

Kun. K. GARUCKAS, įėjęs į salę, katalikiškai pasveikino PETKŪ ir perdavė jam sveikinimus visų tų, kurių į salę neįleido. Teisėjo paklaustas, ar pažįstas kaltinamąjį, pasakė, kad pažįsta jį kaip gerą kataliką, tikrą lietuvi ir tos pačios, kaip ir jis pats, Helsinkio susitarimams remti lietuviškosios grupės narį.

— Veikėme drauge, todėl galite ir mane pasodinti šalia V. PETKAUS į kaltinamųjų suolą. Laikysiu sau garbę mirti lageryje, kaip mirė mano mokytojai — vyskupas REINYS ir Tėvas ANDRIUŠKA. Daugiau ką nors parodyti atsisakau.

Liudininkė Jadvyga PETKEVIČIENĖ įteikė PETKUI rožę, kuri iš jo tuojau buvo atimta.

— Garbė Tau, tautos sūnau, kuris paaukėjai laisvę už mūsų teises, — šiais žodžiais J. PETKEVIČIENĖ išreiškė visų dorų lietuvių nuotaikas.

O. LUKAUSKAITĖ-POŠKIENĖ pasakė:

— Helsinkio susitarimams remti lietuviškosios grupės narį Viktorą PETKŪ pažįstu kaip dorą, kultūringą ir gerą žmogų. Po jo suėmimo įteikiau prokuratūrai protestą dėl nenusikal-tusio žmogaus suėmimo. Ir šian-dien tebesu įsitikinusi jo nekaltumu, todėl prašau Tamstą, teisėjau, atstatyti teisėtumą ir nutraukti bylą. Savo pareiškimą baigiau ir į tolimesnius klausimus neatsakinėsiu.

Liepos 12-ąją prasidėjo ne augščiausiojo teismo posėdis, bet kino tragikomedija. Atvykę liudytojai į salę nebuvo įleisti. Prie teismo rūmų stovėjo net

dvi kinostudijos mašinos, o kino darbuotojai triūsė teismo salėje. Nežinoma, ar teismo pirmininkas IGNOTAS ir prokuroras BAKUČIONIS darbavosi tik kaip kino režisoriai, ar ir kaip naujos kino žvaigždės. Uniformotų vyrų palydoje buvo įvestas į teismo salę vienintelis V. PETKŪ kompromituojantis liudytojas, jaunas kareivėlis CIVILIS. Jau antrąją teismo dieną jisai verdamas pasipasakojo jaunuoliams, kad pirmąkart Saugumas jį privertė duoti parodymus, kai jis buvo visai girtas, nieko iš esmės nesupratęs ir sutikęs su viskuo, ką jam liepė patvirtinti, o vėliau nepajėgęs savo parodymų paneigti. Vargšas jaunuolis! Jis niekada nebuvo PETKAUS lytiniai išprievartautas, bet moraliai jį tikrai išprievartavo tie, kas privertė jį duoti melagingus parodymus. Jaunuoliai, kurie lankydavosi V. PETKAUS bute ir ten bendrai studijavo ŠAPOKOS "Lietuvos istorija" bei religines knygas, niekada jo nėra matę PETKAUS bute.

Helsinkio grupės narys E. FINKELŠTEINAS raštu pareiškė augščiausiam teismui:

"Aš atsisakau dalyvauti liudininku V. PETKAUS byloje, nes ir kaip V. PETKUS esu lietuviškosios Helsinkio grupės narys ir pilnai kartu su PETKUMI atsakau už grupės veiklą ir tuos dokumentus, kuriuos LHG paruošė. Aš galiu teismo procese dalyvauti tik kaltinamuoju".

Į teismo salę buvo pakviestos dvi PETKAUS buto šeimininkės. Abi liudytojos dar prieš teismo salės duris buvo saugumiečio paklaustos, ar jos duosiančios parodymus ir, būtent, kokius. Joms atsakius, kad "ko teisėjas klaus, atsakysime," liudininkės į salę buvo įleistos. Liudytojų apklausa prieš teismo salės duris!? Teisme šeimininkės papasakojo, kad pas PETKŪ, išgyvenusį jų bute 8 metus, niekada nebuvo girtaujama, o tvarkydamos jo kambarį, niekada neradusios ne tik tuščios bonkos, bet dargi kamščio. Pas V. PETKŪ rinkdavosi jaunimas, bet jie elgėsi rimtai ir mandagiai.

Nesitikėjęs tokio liudijimo, prokuroras BAKUČIONIS tik išskėtė rankas ir rusiškai sušuko: "Nu, vot!"

Teisme buvo skaitomi latvio KALNINŠO parodymai dėl numatomo Estijos, Latvijos ir Lietuvos išvadavimo komiteto steigimo. V. PETKAUS bylą apsunkinantieji parodymai iš KALNINŠO buvo nupirkti už leidi-

mą jam išvykti į Vakarų. Ir tikrai, dar prieš prasidedant teismui, KALNINŠAS su šeima jau buvo Vakaruose. O remiantis jo paties liudijimais, jis turėjo sėdėti kaltinamųjų suole šalia PETKAUS. Kur logika? Vienam organizacijos dalyviui — kalėjimas, kitam — laisvė Vakaruose.

Visą liepos 12-ąją dieną teismo salėje buvo filmuojama.

Liepos 13-ąją dieną liudytojų į salę taip pat neįleido. Aplink bestovintčius priekambary nuolat zujo tiek augšto, tiek ir žemesnio rango saugumiečiai. Laukiančiųjų laikysena buvo rimta ir rami. Prieš teismo posėdį saugumiečiai ir milicininkai pašalino iš teismo salės priekambario visus atvykusius dalyvauti teisme, išskyrus liudytojus. Susirinkęs jaunimas ramiai išėjo ir susibūrė ant plačių teismo laiptų. Nežinia iš kur atsirado glėbys gvazdikų — visi jie buvo po vieną išdalinti liudytojams ir susirinkusiam jaunimui.

Laikydami rankoje gvazdikus, jaunimas ir PETKAUS draugai susispietė vienoje laiptų pusėje ir ėmė darniai chorą kalbėti rožančių. Netoli stovėjo saugumiečiai, milicininkai ir draugovinė, o gatvėje laukė paruošta milicijos mašina. Pro respublikinės bibliotekos langus ši neįprastą vaizdą stebėjo didelis būrys vilniečių. Milicija ir saugumas, dar nematę tokios protesto rūšies, pasimetė ir nežinojo, kaip elgtis. Atėjęs kino studijos operatorius, o gal saugumietis, pradėjo iš visų pusių besimeldžiančius filmuoti. Vienas iš liudytojų išsitraukė foto aparatą ir pradėjo fotografuoti patį filmuotoją. Baigęs melstis, jaunimas šypsodamiesi padėkojo filmuotojui už jo triūsą. Po trumpos pertraukos jaunimas ir vėl tęsė toliau rožančiaus maldą už teisiamąjį V. PETKŪ.

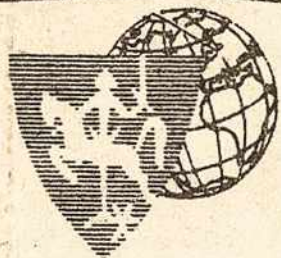
Po pietų pertraukos liudytojai pamatė, kad teismo salė jau pilna žmonių, susirinkusių pro tarnybines duris. Saugumiečiai į teismo salę įleido tik penkis asmenis: A. TERLECKĄ, O. LUKAUSKAITĖ-POŠKIENĖ, kun. K. GARUCKĄ ir PETKAUS buto šeimininkes.

Teismas paskelbė Viktorą PETKŪ itin pavojingu recidivistu ir pasmerkė jį 3 metams kalėjimo. 7 metams griežto režimo lagerio ir dar 5 metams tremties.

Teismas taip pat paskelbė, kad P. RAGAIŠIS už atsisakymą liudyti teisme patraukiamas baudžiamajon atsakomybėn.

Taip pasibaigė ši žiauri teismo tragikomedija.

N.B. Viktoro PETKAUS teismo eiga pateikta pagal vieno teismo dalyvio raštišką pasakojimą.

BRAZILIJOS lietuvių jaunimo sąjunga

Po vyresniųjų ir jaunųjų posėdžio

ALMIS KUOLAS

PLB — PLJS ryšiai, darbai, ateities planai

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimo metu š. m. liepos 1-4 d. Toronte Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga siūlė susitikti su naujai išrinkta PLB valdyba ateinančio jaunimo kongreso ir kitais bendruomeniniais reikalais pasitarti.

Pagal susitarimą, toks susitikimas įvyko Dainavoje š. m. spalio 7-8 dienomis. Dalyvavo 35 asmenys. Jų tarpe buvo beveik visi abiejų pasaulinio masto valdybų nariai, Kanados, JAV, Argentinos ir Australijos jaunimo sąjungų atstovai ir IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso stovyklos rengėjų komisijos nariai.

Šio susitikimo tikslai buvo keli. Pirmiausia buvo norima suderinti PLB ir PLJS veiklą švietimo, politikos ir kultūrinės srities plotmėse taip, kad ši veikla nesidvigubintų, nesikirstų ir viena kitą papildytų bei paremtų. Tuo būdu ir pinigų išleidimas būtų naudingesnis bei prasmingesnis.

Antra, buvo svarbu susitarti įvairiais jaunimo kongreso reikalais, ypač finansų telkimo bei atsakomybių klausimais. Kadangi šiuo metu kongreso planavimas labai konkretus ir aktualus, jam ir buvo paskirta didesnė laiko dalis.

Pirmuoju veiklos derinimo klausimu buvo jaučiama, kad problemos nebus, kol vyks artima komunikacija tarp abiejų valdybų. PLJS pirmininkė Gabija Juozapavičiūtė yra ir PLB valdyboje vicepirmininkė jaunimo reikalams. Ši komunikacija natūraliai turėtų vykti. Be to, pasikeitimas informacija vyks ir per "Pasaulio Lietuvį", kuriame bus bandoma daugiau įdėti jaunimo veiklos bei kongreso informacijų. Pagaliau ir asmeninė draugystė bei posėdyje parodyta atvira širdis liudija pasiryžimą glaudžiai dirbti vieni kitus paremiant.

Kongreso reikalai buvo detaliau svarstomi ir kartu buvo prieita prie visos eilės nutarimų.

IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas įvyks Europoje 1979 m. liepos 11-29 dienomis. Atidarymas kongresinėje stovykloje bus liepos 11 d. St. Mary's kolegijoje, Strawberry Hill mieste (netoli Londono), Anglijoje. Stovyklavietė talpina 450 asmenų. Vietos rezervuotos tik atstovams ir vadovams. Visas

kitas jaunimas registruojasi per savo krašto jaunimo sąjungas. Siūloma registruotis kuo anksčiau, nes jaučiama, kad yra daugiau norinčių dalyvauti, negu yra vietų. Stovykla truks iki liepos 18 d. Numatoma, kad asmeniui kainuos \$180 JAV pinigais. Amerikos bei Kanados doleriams krentant, ši kaina gali šiek tiek keistis.

Liepos 14, šeštadienį, įvyks iškilmingasis kongreso koncertas Queen Elizabeth Hall, pačiame Londono mieste, tarp 2-5 v. p. p. Į koncertą kviečiama visa lietuvių visuomenė ir svečiai. Tą patį vakarą po koncerto įvyks balius su šokiais Kensington Town Hall salėje.

Stovyklai pasibaigus, liepos 19 d. visi keliaus į Europos žemyną. Atstovai važiuos į Altenbergą, V. Vokietijoje, studijų dienoms, o kitas jaunimas galės prisidėti prie ekskursijų po Prancūziją, Italiją, Šveicariją, V. Vokietiją ir t.t. Šiuo metu planuojamos trys skirtingos ekskursijos. Kaina, įskaitant maistą, nakvynę bei keliones, bus maždaug \$250 JAV, kuriuos reikės sumokėti iš anksto. Atstovų studijų dienų mokestis — apie \$160, nors tikimasi, kad atstovams, ypač iš Pietų Amerikos bei kitų mažiau pasiturinčių kraštų, bus parūpinta bent dalinė finansinė parama.

Kongreso uždarymas vyks Koenigsteine, netoli Frankfurto. Uždarymas numatytas platesnio masto, apimantis talentų vakarą, šokius, koncertą bei pranešimus iš studijų dienų. Prasidės liepos 27 d. ir baigsis 29 d. per pietus.

Šalia to, turistams, kurie norės pasinaudoti papigintom kainom skristi į Europą, bet nenorės dalyvauti pačiame kongrese, išskyrus gal šokius bei koncertus, irgi planuojamos ekskursijos. Jų galūtiniai maršrutai bei kainos nėra dar šiuo metu žinomos, bet tikimasi neužilgo turėti pilnesnę informaciją. Turistais gali būti visi lietuvių kilmės asmenys, sulaukę 16 m. amžiaus, nors jaunesni negu 18 m. turi turėti raštišką tėvų leidimą. Draudos, skiepijimo ir vizų reikalais visi rūpinasi patys.

Kelionių organizavimu iš Š. Amerikos rūpinasi kongreso finansų komitetas, vadovaujamas dr. A. Pauliaus, Čikagoje. Nėra numatytas specialus lėktuvas, bet bus papigintos grupinės kai-

nos visiems keliauninkams, nesvarbu iš kur būtų skrendama, nors iš to miesto teskristų vienas asmuo. Visa kelionių registracija bei visi įmokėjimai vyksta per finansų komitetą. Sekite informacijas spaudoje apie kainas bei registraciją.

Šalia kelionių, finansų komitetas taip pat rūpinasi lėšų telkimu. Europoje pragyvenimas brangus. Atstovų, paskaitininkų bei meninių vienetų kelionių išlaidos brangios. Organizavimo išlaidos irgi nemažos.

Kongreso pasisekimas, kaip ir praeityje, priklausys ne tik nuo programos gerumo bei atstovų pasiruošimo ir sugebėjimo, bet dar labiau nuo finansinės visuomenės paramos. Šiam kongresui reikia surinkti \$90,000. Amerikos išpareigojimas yra \$80,000, o Kanada, vadovaujama adv. Joanos Kuraitės, yra pasiryžus bendrą katilą papildyti \$10,000 suma.

"Naujais pagrįsti ir įprasmininti jaunimo dalyvavimą išeiivijos veikloje" nelengvas ir nepigus uždavinys. PLB bei PLJS valdybos kartu prašo visų paramos

šiuo reikalu. Bendri tikslai kelia bendrą rūpestį. Iš bendro rūpesčio turi kilti ir bendra veikla, kuri pasieks norimus rezultatus. Tokioje nuotaikoje pasibaigė posėdis.

ŠYPSENAS

Sąlyga

Petras: Panele Onyte, ar leisite man vadinti jus tuo vardu?

Onytė: Kodėl ne, bet su sąlyga, kad vėliau pridėsite prie jo savo pavardę.

Iš senesnių laikų

Motina: Praneli, eik pabučiuok savo naująją auklę.

Pranelis: Ne, aš nedirštu to padaryti — bijau.

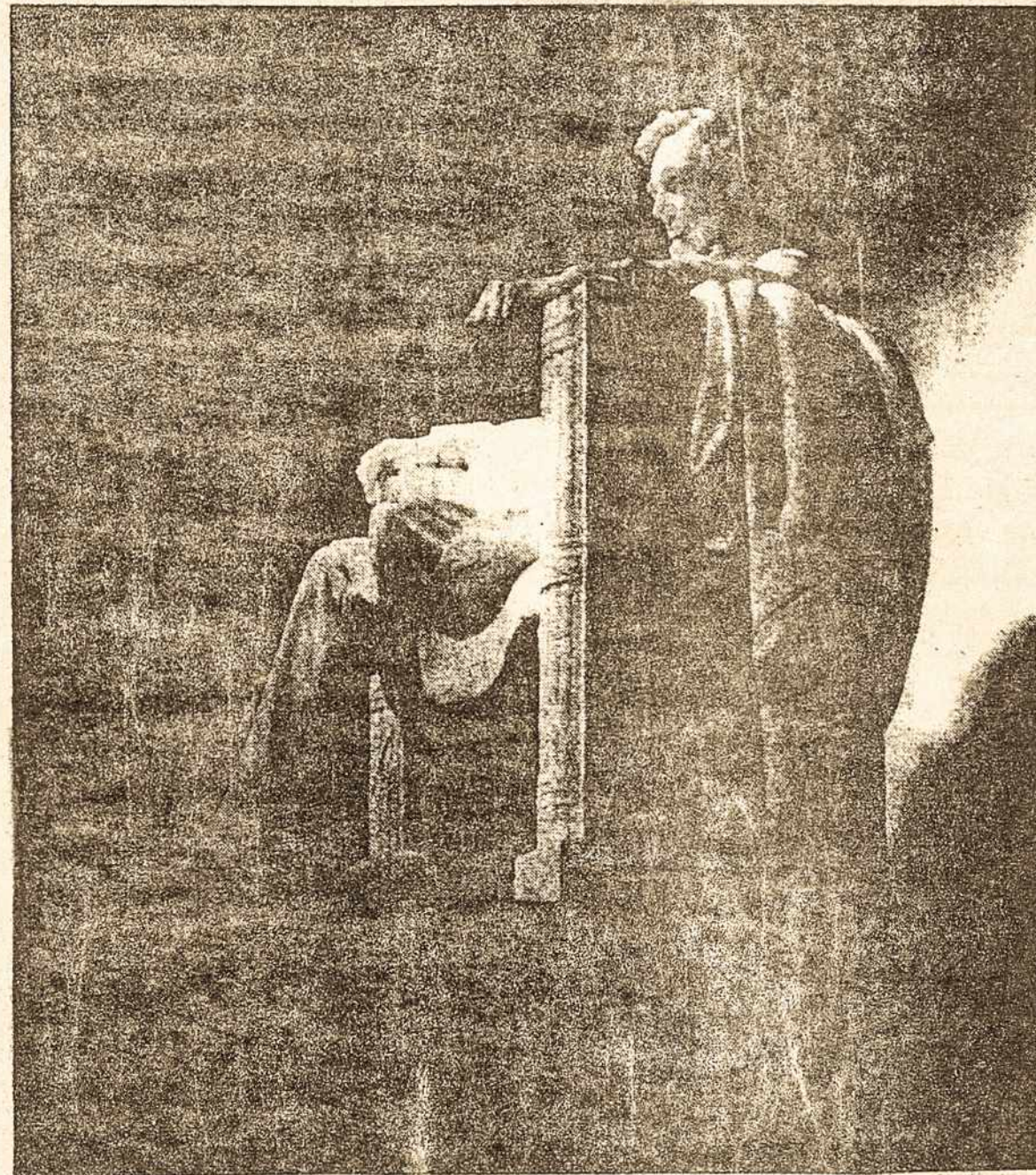
Motina: Kodėl gi?

Pranelis: Tėvelis ją vakar pabučiavo, ir ji išbarė.

Maskvos knygyne

— Ar išėjo naujausia partijos istorija? — klausia įėjusis.
— Ne, turime tik 1968 m. laidą.

— Gaila! Norėjau sužinoti, kaip turėčiau apibūdinti tėvo mirtį, užpildydamas anketą: likviduotas kaip niekšas, kaip imperialistų tarnas ar žvėriškai nužudytas Stalino.

Lincolno paminklas Washingtono. Giliai susimąstęs jis žiūri į Washingtoną, į sostinę, lyg klausdamas, ar visur jau išlaisvintas žmogus. Šią skulptūrą sukūrė Daniel Chester French, dirbo 4 metus, panaudojo 28 balto marmuro blokus. Lincolno statula yra 19 pėdų aukščio.

Platus Rietuvių pasaulis

LIETUVIAI LONDRINOJE IR APYLINKĖSE

LONDRINA – tai šiaurės Paranos sostinė, turinti jau apuė pusę milijono gyventojų, nors ji įsteigta, palyginant, visai neseniai.

Kaip pasakojama, visos šiaurės Paranos žemės kada tai (nuo 1924 metų) priklausė vienam anglui, lordui Lowatt. Jis galvojo visą tą kraštą apšodinti medvilne (algodão). Bet tuo laiku medvilnės kaina pasaulinėje rinkoje pradėjo kristi, dėl to anglų lordas nusprendė savo žemes išdalinti į fazendas bei ūkius ir parduoti kolonistams. Dėl to ten buvo praveistas geležinkelis, tiesiami keliai, matuojamos žemės. Statytojų ir matininkų tarpe darbavosi ir keleta lietuvių, pavyzdžiui, dabartinis Zelinos gyventojas Jonas Silickas. – Statytojai iš anksto numatė, kur bus steigiami miestai; būsimą krašto centrą buvo pavadintas "Londrina" (tai yra, "mažasis Londonas") žemių savininko anglo garbei.

Atvažiuavęs į Londriną savais reikalais, ėmiausi ieškoti ten lietuvių. Žinojau, jog čia gyvena jauni Londrinos universiteto profesoriai Klemensas Jūraitis ir jo žmona Emantė Mikuckytė-Jūraitienė.

Telefono pagalba greit juos suradau, Klemensas atvažiavo automobiliu ir parsivežė mane į savo gražius namus, kur žmona laistė vakare savo darželį.

Atrodo, didesnioji Londrinos lietuvių dalis – universiteto profesoriai.

Klemensas Ringaudas Jūraitis, fizikos departamento įsteigėjas, dėsto universitete jau šeši metai ir veda mokslinius tyrinėjimus. Jo žmona Emantė jau ketvirtį metų dėsto botaniką ir taip pat veda tyrinėjimus. Jie nuvežė mane į universitetą, parodė savo darbo vietą.

Ten universitete sutikau Viktorą Jankevičių, biologijos ir parazitologijos profesorių. Nors buvo nedarbo dienos popietis ir universiteto pastatai visai tušti, Viktoras dirbo savo tyrimo kabinete. Jis dabar tiria ligos "chagas" parazitus. Man parodė stiklus su parazitais ir daromą bandymą: jis sušaldo skystį su parazitais iki dviejų šimtų laipsnių šalčio, ir net tada parazitai nemiršta.

Tame universitete psichologiją dėsto lietuvis profesorius Max Pudlevskis; jis yra medicinos centro direktorius. Filosofiją dėsto Zita Kiel; jos motina yra lietuvė.

Jūraičiai nuvežė mane į netolimo Rolandijos miestelio laukus, kur savo kavos ūkį turi labai vaišingų lietuvių Jono ir Antoninos Jasiūnų šeima (apie juos parašysiu atskirai, nes jie to verti). Man pasakojo, jog ten Rolandijoje vaistinę turi Antanas Gerikas; jis pats jaunesnės kartos, bet jo motina gerai kalba lietuviškai. Ten pat gyvena Paulo Pundžius, vedęs vokiečių (Rolandija buvo vokiečių kolonija, ir vokiečių ten daug).

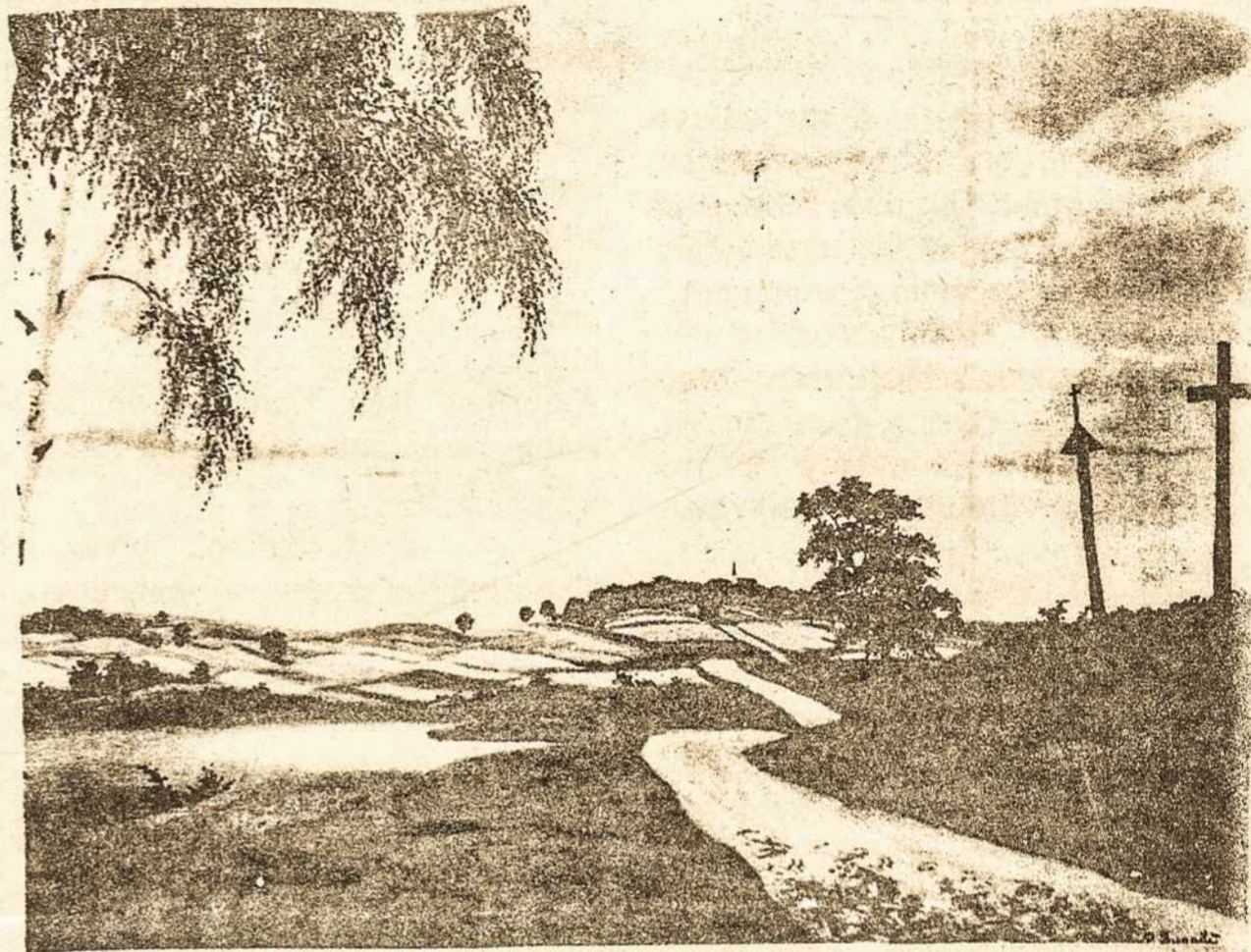
Dar keliolika kilometrų toliau, tyliame Arapongos miestelyje, gyvena lietuvis Silickas su italų kilmės žmona; jie turi vištų ūkį. Ten daug kas dar prisimena Arapongos steigėją Stasį Vancevičių, dabar gyvenantį S. Paulo.

Man dar pasakojo, kad netoli Londrinos gyvena lietuvis Gleibus; jis pats, žmona ir vaikai gerai kalba lietuviškai.

Tolimesniame, į Paragvajaus pusę, mieste Cascavel gyvena lietuvis gydytojas daktaras Petrauskas.

Taigi, lietuvių yra visur, visoje plačiojoje Brazilijoje.

Autobuse, kuriuo grįžau iš Londrinos, buvo iškabinta kortelė su šoferio pavarde: José Dekaminovski. Susidomėjau, kas čia per pavardė. Kai sustojom viename miestelyje kavos gerti, aš užkalbinau jį: "Senhor José, leiskit man paklausti: Jūs lenkų ar ukrainiečių kilmės?" – Jis atsakė: "Ne, mano tėvas lietuvis, jis gyvena Ourinhos mieste; ten yra dar kita lietuvių šeima". – Kai atvažiavom į São Paulo, kol aš išlipau iš autobuso, jis kažin kur dingo, ir negalėjau su juo atsiveikinti.

ETNINIŲ PARAPIJŲ VADOVŲ SUEIGA

Lapkričio 20-21 dd. didžiosios seminarijos (Ipiranga) patalpose, São Paule, vyko etninių parapijų bei misijų atstovų sueiga, sušaukta Tautinės Brazilijos Vyskupų Konferencijos Misijų skyriaus iniciatyva. Dalyvavo lenkų, lietuvių, vengrų, japonų, kiniečių, vokiečių, ukrainiečių, italų tautiniai delegatai ir dar melchitų bei maronitų eparkų (vyskupų) atstovai. Brazilijos Vyskupų Konferencijai atstovavo tos konferencijos sekretorus, kard. Ivo Lorscheiter, bei kiti veikėjai iš Brazilijos (sostinės).

Buvo norima geriau susipažinti su įvairių grupių imigrantų pastoraline veikla, jos problemomis ir siūlymais-pageidavimais BVK konferencijai, kuri ruošia sekančiais dviejų metų kadencijai projektą etninių grupių pastoracijai.

Dauguma dalyvių kalbėjo už galimai greitesnę imigrantų integraciją į vietinę pastoraciją (kas sumažintų daug problemų). Lenkų tautinis delegatas pastebėjo, kad lenkai, ypač nuošalesnėse vietovėse, net ketvirtos ir penktos kartos, dar yra reikalingi lenkų kunigo.

O kun. Gavėnas gynė net daugumai priešingą poziciją: Lietuva – maža valstybė, ir dar engiama bei marinama; tačiau ji nori išlikti gyva – tiek Tėvynėj, tiek išvijoje (cfr. visas pasaulinio masto liet. institucijas: PLB, PLJS, PLKB endrija, PL kunigų vienybė...); todėl ir lietuvių pastoracijos užduotis – padėti lietuvių bei kiek galima ilgiau išsilaikyti. Bet ir čia iškyla nemaža problemų...

Lietuviai išėjo ir su kitu pasiūlymu. Popiežius išleido dokumentą apie Evangelijos skelbimą – Evangelii nuntiandi. Tačiau Lietuvoje sunku rasti net medžiaginį Evangelijos tekstą-leidinį. Tiesa, 1972 m. Lietuvoje buvo išleistas Naujasis Testamentas, tačiau tokiu mažu kiekiu, kad kiekvienam tikinčiajam jo atitenka tik po 3 puslapius (cfr. LKB Kronika nr. 7, nr. 22 ir kt.). Ar Brazilijos vyskupai negalėtų, kaip ženklą, kad ir jie rūpinasi Lietuvos Katalikų Bažnyčia (kaip kad jiems įsakoma Vatikano II dokumentuose), nusiųsti Lietuvos katalikams tam tikrą kiekį N. T., kaip Brazilijos vyskupų dovaną? – Kardinolas Lorscheiter prašė tokį pasiūlymą pristatyti raštu – Brazilijos vyskupų konferencija jį svarstysianti savo posėdy.

"Neleistina, kad paskira grupė užgožtų visiems žmonėms savo ideologiją, kuri yra priešinga daugumos įsitikinimams."

Kardinolas Karolis Wojtyła, būsimasis Popiežius, Vatikano laikraštyje, 1976.

LAIKRAŠTIS – RYŠININKAS

MŪSŲ LIETUVOS atsakingojo redaktoriaus, p. Vytauto Bacevičiaus, žodis Brazilijos lietuvių spaudos dienos proga

Mieli tautiečiai,

esame čia susirinę pasimeisti už visus tuos – gyvus ir jau mirusius – kurie kaip nors prisidėjo savo darbu prie lietuviškos spaudos, o taip pat melstis už tuos, kurie šiandien dirba dėl mūsų savitraščio, dėl MŪSŲ LIETUVOS.

Nuo 1929 metų iki mūsų laikų buvo pasirodę daug lietuviškų laikraščių, kurie tačiau, dėl įvairių priežasčių, neišilaikė iki šių dienų. Svarbiausia gi – ir visų žinoma – priežastis, kuri buvo ir dar dabar yra – tai finansai ir trūkumas prityrusių spaudos darbuotojų.

Vienintelis laikraštis, kuris nepamirė ir išilaikė iki šiandien – MŪSŲ LIETUVA. Jis eina nesustojęs nuo 1948 metų. Štai kodėl šiandien ir minim 30 metų jo tarnavimo visiems Brazilijos lietuviams.

MŪSŲ LIETUVA buvo ir liko svarbiausias lietuvių žodžio, minčių, žinių skelbėjas. Palaiko ryšį tarp išsisklaidžiusių mūsų žmonių; o šie juo pasinaudoja paskelbti kas kur vyksta – kas mirė, kas gimė, kur ir kada vyksta kokie renginiai ir panašiai. Vien tik tokiu būdu lietuviai dar jaučiasi susijungę, nevieni, nors ir toliau gyventų.

Kad ir ši paskutinė mūsų vienybės liepsnelė neužgęstų yra reikalinga, kad mes visi susijungę duotume savo spaudai jai taip reikalingą paramą – ją skaitytume, ją užsisakytume ir skatintume kitus tai daryti, ją paremtume ir betkoku kitu būdu; nes be mūsų paramos ir šis mūsų paskutinis laikraštis neišilaikys.

Melskimės ir duokim savo paramą. Sudarykime lyg kokią leidėjų bei rėmėjų šeimą – kad per šį mūsų lietuviško balso skleidėją mes nuolat stiprėtume vienybėje, draugystėje ir meilėje.

Ir kad visada galėtume padėkoti visiems tiems, kurie prisidėjo ir prisideda prie jo išlaikymo! Tik tokiu būdu dar sklis mūsų tarpe lietuvių kalba, kultūra, tradicijos, papročiai, tikėjimas ir meilė brangiajai Tėvynei Lietuvai!

Vytautas Bacevičius

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gruodžio 2 d. mirė Matarazzo ligoninėj Antanas PETKEVIČIUS. Gimęs 3 kovo 1913 m. Slabados kaime, Joniškio valsč. Utenos apskr., po antrojo pasaulinio karo atvyko Brazilijon ir apsigyveno atokiam Ermelino Matarazzo rajone, kur dirbo sieros fabrike.

Lietuvoj priklausė prie Šaulių organizacijos ir buvo kooperatyvo vedėjas Joniškiuose. Visame kame pasižymėjo kaip taurus ir susipratęs lietuvis. Iš Lietuvos išsivežė tris vaikus, o Brazilijoj susilaukė dar keturių. Daug dirbo, daug vargo, pasistatė gražius namus, įsiveisė vėslų sodą ir gerai išauklėjo vaikus. Manėsi sergąs širdimi, o pasirodė, kad buvo silpni kraujo indai galvoje. Belaukdamas šiom dienom atvykstant brolio iš Europos, nuo to susijaudinimo ir mirė kraujo išsiliejimu smegenyse.

Penkias dienas prieš mirtį, atsiklaupė namuose prieš savo šeimą ir atliko tarsi viešą išpažintį. Pramaté savo iškeliavimą amžinybėn, visų atsiprašė, davė pamokymų ir patarimų, iki kol pavargęs sukniubo ant žemės.

Tai kukli, bet kilni ir didžiadvasė asmenybė. Jo draugiškumui, dosnumui ir svetingumui nebuvo galo. Visi, užtat jį mylėjo ir gerbė. Teatlygina už tai jam Dievas savo amžina laime!

Kun. Stasys Šileika, jo vienakraštis ir pažįstamas nuo mažų dienų, sekmadienio rytą atlaikė Mišias ligoninės šermentinėj ir palydėjo į Morumbi kapines.

Sekmadienį, 10 gruodžio, 10 val. ryto, Šv. Kazimiero parapijos kopijčioj, bus laikomos 7 dienos Mišios už Velionį. Žmonai Adolfinai, sūnui, dukroms ir giminėms gilių užuojautų.

GILI PADĖKA ŠV. JUOZAPO BROLIJAI

Kaip visada, taip ir šįmet, mūsų ryžtingieji „broliukai“, nepaisant nei amžiaus nei sunkumų, daug pasidarbavo Spaudos Šventės pravedimui. Pardavė 50 bilietų, sustatė stalus ir kėdes, pardavinėjo gėrimus ir kai kas dar net prisidėjo ML garbės laida.

Pietums įpusėjus, vienas iš broliukų beveik su ašaromis skundėsi ir atsiprašinėjo negalėjęs daugiau prisidėti, nes daktaras jam uždraudęs dėl sveikatos. Guodėsi nors pardavęs tiek bilietų kiek galėjęs.

Tokie dosnūs ir patvarūs Lietuvos vyrai jaudina širdį ir duoda vilčių, kad tos pastangos neveltui: Dievas jas įvertins ir duos paspirties mūsų vargstančiai Tėvynei.

UZSIMOKĖJUSIEJI PRENUMERATA

Už 1978 m.:

JANULEVIČIUS Kazys Cr.180
GRUNAUER Danutė ir Walter 300
BAČELIENĖ Aleksandra 200

Už 1979 m.:

OŽELYTĖ Elena 200
PETKEVIČIUS Antanas 250
SKURKEVIČIUS Juozas 250
MAGILA Albertas 500
LABUCKIENĖ Teofilė 250
KARVELIS Jonas 210
ZABIELA Antanas Willis 200
POLIKAITIENĖ Ona 210
AGLINSKIENĖ Izabelė 210
MAZURKEVIČIUS Vincas 300
LAUCEVIČIENĖ Emilija 210
KŪTKIENĖ Ieva 300

(už 1978 m. mokėjo Cr.200

–1978.2.12)

KALĖDINĖ KASETE

Lietuvių kalbos korespondencinis kursas kultūriniu priedu išleido kalėdinių giesmių (tradicinių ir naujų) juostelę ŠVENTA NAKTIS (C-07) kasetę. Palydi knygutė su giesmių žodžiais.

Tai ypač vertinga juostelė lietuviškai – kalėdinei nuotaikai palaikyti ir graži dovana visiems Gaunama V. Zelinos Šv. Kazimiero parapijų klebonijose.

Tautietai, neužmiršk, kad lietuviškas laikraštis reiškia tiek pat, kiek du korpusai lietuviškos armijos.

MŪSŲ ŽINIOS

Halina Mošinskienė

LITERATŪRINIO BŪRELIO AŠTUNTASIS LAPAS UŽSKLESTAS

Prieš aštuonerius metus, inž. Alf. Petraičio iniciatyva, susirinko keletas lietuvių literatūros ir meno mėgėjų aptarti, kaip galima būtų Brazilijos lietuviuose išvystyti susidomėjimą literatūros ir meno sritimi, tuo pačiu remiant lietuviškos spaudos platinimą – ne vien periodinės, bet ir knygu.

Lietuviškos knygos išėvijoje derlius yra gausus, tik susidomėjimas juo yra silpnas. Iš tikrųjų, daugelis žmonių nejučiomis atpranta skaityti, nes daug paprasčiau įsijungti po sočios vakarienės TV, išklaudyti aktualijų, o vėliau spoksoti į absurdu ir niekų pilnas "novelės" sukapotas cigarečių ir whisky propagandos reklamomis. Kai atsi-klausi, kodėl žiūri tas tuščias programas? – Poilsis nervams. Prieš akis slenka vaizdai, gražūs ir negražūs, moterų, vyrų veidai, nieko nereikia galvoti, pamiršti dienos "vargus" ir eini miego.

Šiandieną retai kur matysi knygų lentynėle kukliai įspraustą tarp liuksusinių baldų. "Knyga – balastas, tik dulkės jose veisiasi". O tačiau taip nėra. Kiekviena knyga tai yra žmogaus sielos jamžinimas žmonijos istorijoje. Juo labiau mums turėtų būti artima lietuviška knyga.

Taigi, tos minties vedami, pradėjo savo tikslų siekimą tie keli asmenys, nutarę kiekvieno mėnesio paskutinį šeštadienį sueiti į priva-tų susirinkimą, o čia jau būdavo paruošta programa, kurią dažniausiai pravedavo pats iniciatorius.

Literatūros būreliu susidomėjimas pradžioje buvo entuziastiškas, susirinkdavo 20 ir daugiau kultūros puoselėtojų. Pasirodydavo vis naujų dalyvių. Čia duota pradžia 1973 m. Brazilijos Lietuvių Žiny-no, 1974 m. pasirodė Dicionário lituano português, 1975 m. inž. Zenono Bačelio memuarai – Nerimo Siela. Meno istorikų tarpe su-keltas susidomėjimas genialiuoju M. K. Čiurlioniu ir to išvadoje 1975 m. pasirodė, portugalų kalba, labai vertinga studija ČIURLIO-NIS, o grande desconhecido – autorės Francesca Cavalli ir Helda Bullotta Barracco. Leidinys sutapo su dailininko 100-mečio pami-nėjimu visame pasaulyje.

Būrelis savo narių pagalba prisidėjo prie sudarymo Vadovo Bra-zilijoje P.L. Jaunimo III-jų Kongreso proga, taipogi prie Penkiasde-šimtmečio leidinio 1976 minint lietuvių imigracijos jubiliejų. "Mūsų Lietuvos" kultūros ir meno skyrius, bei priedas vaikams įvestas tai-pogi būrelio iniciatyva. Paskutinis realizuotas darbas yra pirmasis vertimas į portugalų kalbą Lietuvių Katalikų Būžnyčios Kronikos iš Nr. 32, 22 psl. knygelė pasirodžiusi 1978.10.26.

Turėjome keletą viešų pasirodymų ir 1976 m. išvyką pas Rio lie-tuvius, kur pravedėme labai gyvą pobūvį inž. Kazio Audenio viloje.

Būrelio dalyviai turi savo pareigą įsigyti naujai pasirodžiusias kny-gas, pagal asmenišką skonį už sutaupytus "kasoje" pinigus.

Nesigilinant į smulkmenas, supažindinu skaitytoją su tuo, kas iki šiol buvo padaryta.

Šie 1978 m. gal niekuo ypatingu neatsižymėjo. Sumažėjo daly-vių skaičius: kai kam "atsibodo toji literatūra", kitiems dėl laiko sto-kos ar kt. priežasčių tie pobūviai nevesvarūs, tad susirinkdavome vie-ni pas kitus nedidele grupele, bet savo tikslo neapleidome. Turėjo-me viso 10 pobūvių. Turėjome svečių iš užsienio: P. Sidzikauskienę iš Kalifornijos, Liną Kojelį iš L. Angeles, Rymantą Petrauską iš Ka-nados ir p. Izokaitienę iš Čikagos. Programų paruošime dalyvavo Alf. Petraitis, Arūnas Steponaitis ir H. Mošinskienė. P. S. Steponai-tienė padarė pranešimą apie VI – PAL Kongresą, paminėta rašyto-jo kun. St. Ylos 70 metų sukaktis. Paminėti pasimirę – istorikas prof. Jonas Puzinas, dail. Jonas Rimša, Julija Biliūnienė (Lietuvoj) rašytojo Jono Biliūno našlė. Janina Valavičienė labai vaizdžiai pasi-dalino savo įspūdžiais iš kelionės po Europą ir Lietuvą aplankius. Buvo pristatytos ir aptartos naujai pasirodžiusios sekančios knygos ir veikalai: Kun. St. Yla – Jurgis Matulaitis, A. Piročkinas – Jonas Jablonskis bendrinės kalbos puoselėtojas, Vladas Jodeika – Didžio-ji Iliuzija, D. Valančius – Didysis Žemaitis. Prisidėta prie jubilieji-nio "M.Lietuvos" numerio turinio užpildymo.

Būreliui tarpininkaujant buvo susisiepta su prof. A. Šilbajoriu JAV-ėse, kuris pasiuntė daug medžiagos apie lietuvių literatūrą išėi-vijoje Suomijoje leidžiamai enciklopedijai. Inž. Alf. Petraičio audio-vizualinis metodas lietuvių kalbos dėstyme tapo pripažintas PLB Švietimo Tarybos ir bus panaudotas lietuviškose mokyklose JAV-ėse. Taipogi Putname leidžiama vaikams "Eglutė" užprašė seriją "Irutė ir Kęstutis" spausdinamą "M.L." priede, kurią nori pavarto-ti pervedant portugaliskus žodžius į anglų kalbą.

Rašytojas Henrique Alves-Losinskas buvo prisiuntęs būreliui pa-kvietimą į savo naujos knygos pristatymą, atstovavo p. Alf. Petrai-tis, ir į liter. premijų įteikimo iškilmes Miesto Teatre.

Šiuo metu būrelis platina "mini cassettes" įdeklamuotą akto-rius Leimono Maironio poeziją. su priedu mažyte knygele, kur yra tie eilėraščiai atspausdinti, ir kalėdinių giesmių pyne įgiedotą chorų ir kanklių skambinamą.

Atrodytu, kad tai tik "taip sau pasižmonėjimas", o vienok tie li-teratūros būrelio pobūviai buvo malonūs ir jaukūs, kai savo tarpe ga-lima diskutuoti kultūriniais klausimais, pasiklausyti grožinės litera-tūros skaitymo, pajusti, kad lietuviškas žodis dar gyvas ir Mažvydo idėja dar neužgesusi: "Įmkiet mani ir skaitykiet, ir skaitydami per-manikiet..."

Tuo pačiu – "jei kas buvo negerai, kiti padarys geriau". Tad linkime, visiems lietuviškos spaudos mylėtojams linksmų šv. Kalė-dų ir laimingų "Naujų Metų".

"Naują lapą" atskleisime sekančių 1979 m. vasario m. paskutinį šeštadienį.

Šių metų veikimą koordinavo Halina Mošinskienė.

S. Paulo
1978.XI.28

"MELDUTIS – 179"

KOKIAS FUNKCIJAS ATLIEKA „SOPORTE PARA TEXTOS EM MÁQUINAS DE ESCREVER“?

Kaip buvo lig šiol įprasta, ra-šantysis rašomąja mašinėle turė-damas perrašyti kokį nors, kad ir paprastą ir mažiausią raštą, turė-davo pasidėti tai į kairįjį ar dešinį-jį stalo galą, prie rašomosios maši-nėlės, kad galėtų jį rašydamas ir žiūrėdamas, jį nukopijuoti. Šis ra-šymo būdas nuvargindavo visą kū-ną ir ypatingai pačių akių žiūrėji-mas į abi puses priversdavo akis dėvėti net akinius.

Šis naujas mano išradimas "SU-PORTE PARA TEXTOS EM MÁ-QUINAS DE ESCREVER" kaip jis tokiu pavadinimu yra užpaten-tuotas INSTITUTO NACIONAL DA PROPRIEDADE IŠTAIGOSE Nr. 5801227, nuo viso to žiūrėji-me į abi puses kraipant galvą ir akis, dabar, žinoma, atpalaiduoja. Vartojant šį naują išrastą rašymo būdą, rašantysis žiūri tiesiai prieš save į priekį, tuo sutaupydamas laiką ir nenuvargindamas kūno bei akių.

Šis naujas rašymo būdas įvairių įstaigų ir asmenų yra sutiktas su didžiausiu entuziazmu kaip RO-DO GAUNAMIEJI UŽSAKYMAI IR SVEIKINIMO LAIŠKAI KAM BUVO PASIŪSTI KATALOGAI -patento aprašymas. Dabar tikiu, kad lietuviškoji visuomenė ir mū-sų tautiečiai, turėdami savas jmo-nes ir raštines, šiuo mano išradi-mu pilnai pasinaudos, kreipdamie-si tiesiai į patį autorių-išradėją šiuom telefonu 271.0466, o Cai-xa Postal 2082 S. Paulo 01000.

Meldutis Laupinaitis

P.S. "S.P.T. Em Máquinas de Es-crever" pritaikomas įvairių rūšių mašinėlėms.

Lietuviškai kalbanti
Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja
DRA. HELGA HERING
médica
HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS
nuo 8 iki 12 val.:
Av. Eulina, 99 – V. Sta.
Maria (skersgatvis ties nr.
2214, Av. Deputado Emi-
lio Carlos – B. do Limão)
nuo 14 iki 18 val.:
Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista - Bairro do
Limão).
Tel. 265.7590

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP

MŪSŲ ŽINIOS

SANTOS IR PAJŪRIO TAUTIEČIAMS

Artinasi Kūčios ir Kalėdos. Kunigai tikrai neįstengs visų aplankyti prieš šventes. Todėl rengiamas PAJŪRIO LIETUVIŲ SUSITIKIMAS šio mėnesio 17 d., sekmadienį, 5 val. po pietų, SANTOSE, Casa Pia São Vicente patalpose, Av. Eptácio Pessoa 139 (telef. 32.6189), Embaré, netoli šv. Antano bazilikos. Bus Mišios, plotkelių pašventinimas ir padalinimas bei prieškalėdinis susitikimas.

Gavusieji šią žinią per laikraštį, malonėkite pranešti ir kaimynams bei pažįstamiems ir juos pakviesti. Už ką iš anksto nuoširdus ačiū.

Klebonas

ML GARBĖS LEIDĖJAI

Papildymas

Pirmieji prisistatę, dėl to "nenugirsti":

DĒDĒ JUOZAS

SV. JUOZAPO L.K. BENDRUOMENĖ

NAUJAS IMIGRANTŲ KUNIGAS

Sekmadienį, gruodžio 3, Migrantų dieną, kardinolas Evaristas Arns, São Paulo arkivyskupas, N. S. da Paz bažnyčioje įšventino į kunigus diakoną MARIO MIOTTO, kilusį iš Rio Grande do Sul.

Gimęs 1948 m. ir jausdamas dvasinį pašaukimą, įstojo pas Tėvus Karlistus (Missionários de São Carlos), kurie ypač rūpinasi imigrantais.

Jaudinančiose šventinimų apeigose dalyvavo ypač etninių grupių atstovai. Lietuviams atstovavo kun. Pr. Gavėnas, per kurį Kardinolas perdavė lietuviams labų dienų.

Kitą šeštadienį, gruodžio 16 d., saleziečių seminarijoje Lapoj gaus kunigo šventimus japonų kilmės zelinietis diakonas EVARISTAS HIGA. Ir laikys primicijas šv. Juozapo parapijos bažnyčioje sekantį sekmadienį, gruodžio 17 d.

"CRONICA" CNBB BIULETENY

Brazilijos Tautinė Vyskupų Konferencija (CNBB), turinti savo būstinę Brazilijoje-sostinėje, leidžia savo savaitinį biuletinį NOTÍCIAS, kurį siuntinėja Brazilijos vyskupsams, vienuolių provincijolams, Vatikano įvairiomis "kongregacijoms", radijo bei spaudos organams. Š. m. lapkričio 24 dienos laidoje įdėda žinią ir apie LKB Kroniką — "CRONICA DA IGREJA CATOLICA NA LITUANIA". Rašo, kad nuo 1972 m. Lietuvoje pradėjo išėiti pagrindinio leidinio LIETUVIŲ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA, platinamas pačioje Lietuvoje ir nelegaliu būdu siunčiamas į laisvą pasaulį. Šiuo siekiama informuoti ir laikyti vieningus katalikus Tėvynėje, ir taip pat iššaukti laisvo pasaulio užtariantį žodį už savo tikėjimą bei pagrindines žmogaus teises kovojančiai tautai. Dabar išėjo pirmas numeris ir portugaliskai. Jame aprašomi įvairūs persekiojimai ir laisvės varžymas, ypač mokyklose. Kaip žinoma, iki 1940 metų, kai Rusija užėmė Lietuvą, Katalikų Bažnyčia ten buvo žydinti; dabar ten katalikų gyvenimo sąlygos labai sunkios. — Ir pastebti, kad Brazilijoje, São Paulo (rua Juatindiba, 28, Pque. da Moóca) yra asmeninė lietuvių parapija šv. Kazimiero vardu.

LANKOSI PROVINCIOLOS

Lapkričio 29 šv. Kazimiero parapijos saleziečius aplankė vietinės saleziečių provincijos viršininkas, Pe. Fernando Legal, darydamas metinį kanonišką vizitą. Pasikalbėjo su visais kartu ir su kiekvienu atskirai, ištyrė religinio gyvenimo bei pastoralinės veiklos eigą, patikrino visas vedamas knygas, apklausinėjo apie gyvenimo ir pragyvenimo sąlygas, apie turimas bėdas bei kliūtis ir apie ateities perspektyvas. Provinciolas padaręs sutartį su kardinolu dėl parapijos trejiems metams, būtent iki kol tt Jezuistai užleids patalpas. Jau metai, ir daugiau, praėjo. Kas bus užsibaigus trejų metų laikotarpiui, dar neaišku.

KALĖDINES

KORTELES SU LIETUVIŠKU IRAŠU GALIMA PIRKTI
URMU Šv. KAZIMIERO PARAPIJOJ
PASKIRAI -- Šv. JUOZAPO PARAPIJOJ
SPAUDOS KIUSKUOSE: V. ZELINOJ
prie PAŠTO

VENEZUELOS KAPITONAS

Tą pačią dieną šv. Kazimiero parapijos saleziečius aplankė ir Venezuelos kariuomenės kapitonas BALYS PETRUSEVIČIUS, Rijuje baigęs Pasitobulinimo kursą. Prieš grįždamas į Venezuelą, atvyko atsisveikinti su savo buvusiais mokytojais Italijoje.

MIRUSIŲJŲ PRISIMINIMAS

Baigiantis lapkričio mėnesiui, grupelė tautiečių susirinko Aračá kapinėse, kur, Santissimo Sakramento skyriuje, palaidoti keli lietuvių kunigai. Suėjus į TT Jėzuitų koplyčią, kun. Pr. Gavėnas atlaikė gedulingas Mišias, per kurias buvo priminti ten palaidoti t. J. B. ružikas, t. VI. Mikalauskas, netoli prel. K. Miliauskas (ant marmurinės lentos užrašyta: Casemiro Wiliauschas) ir kiti kitur palaidoti su lietuvišiais dirbę dvasiškai — kun. J. Valaitis, t. Ant. Ausenka, kun. B. Sugintas, kun. J. Janilionis, prel. Z. Ignatavičius, prel. Al. Arminas, Pp. Čiuvinskai prie t. B. ružiko ir t. Mikalausko kapo padėjo po puokštę rožių, atvežtų iš Lituanikos, o kiti uždegė po žvakutę.

SKAUTAI ETI PROGRAMOJ

São Bernardo do Campo didžiulė ETI (Escola Técnica Industrial) mokykla mokslo metų pabaigai organizuoja kultūrinius vakarus, tikslu praplėsti techninės mokyklos lankytojų kultūrinius akiračius. Lapkričio 30 buvo paskelbtas LIETUVOS VAKARAS. Šiam tikslui buvo pakviesta RŪTELĖ meninei programai. O kultūrinį pranešimą, neatsiradus kam nors pranašesniui, padarė ML redaktorius. D idžiulėje mokyklos sporto salėje 20 val. laukė virš 300 vaikų, kurie turėjo žiūrėti, klausytis, svarstyti ir, paskui, įteikti mokytojams raštu savo įgautas žinias bei pergyventus įspūdžius.

Kun. Pr. Gavėnas jiems trumpai pristatė Lietuvą, pabrėždamas, kaip pasauliui brangų elementą, seną (apie 4500) metų lietuvių kalbą, sugebančią tačiau ir šiandien aptarti visus dabartinio kultūrinio ir techninio gyvenimo pasireiškimus. Čia jis pacitavo keliolika pasaulinio masto mokslininkų išsireiškimų apie lietuvių kalbos senumą; grožį, vertę.

Lietuvių kalbos — ir dainos — pavyzdį vykusiai pademonstravo RŪTELĖS mergaičių duetas ir oktetas, sudainuodamos DEVYNBALSĖ ir MYLĖJAU MERGELE.

Paskui visa grupė sušoko tris tautinius šokius — LANDYTIŲ, AUDĖJĖLE ir MALŪNA, iššaukdami garsius plojimus ir ovacijas.

Mokiniais buvo padalinta lapelių su informacija apie Lietuvos kultūrą bei dabartinę jos padėtį.

ETI mokykloje mokosi keletas lietuvių ir iš V. Zelinos. Mokiniai patenkinti mokykla ir ja didžiuojasi.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJUŲ METŲ SUTIKIMĄ su iškilminga vakariene Vila Zelinoje, São Miguel Kolegijos salėje rengia ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ. Šokiams gros CONJUNTO "RENASCENÇA".
Visi sutiksime NAUJUOSIUS METUS šeimyniškoj nuotaikoj savųjų tarpe.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI
ONA ir POVILAS PIPIRAI

Povilo 73 metinių proga (10.XII.1978)
Jiedviem gili padėka ir geriausi linkėjimai

ML administracija

Aliança Lituana Brasileira

convida os prezados associados e amigos para o

REVEILLON

a realizar-se 31-12-78, às 22 horas, Rua Lituania, 67 - Moóca

NAUJA BLB-NĖS TARYBA

Lapkričio 28 Brazilijos Lietuvių Bendruomenės būstinėj, rua Juatindiba 28, São Paule, įvyko BLB-nės Tarybos-valdybos pasikeitimas.

Valdybos pirmininkas, p. Algimantas Saldys, sušaukęs senosios Tarybos bei Revizijos komisijos ir į naują tarybą išrinktų kandidatų visuotinį ir pilną posėdį, viešai pareiškė, kad dabartinė Taryba užbaigė savo kadenciją ir perleidžia tolimesnes BLB-nės gaires naujai išrinktai Tarybai.

Naujoji Taryba slaptu balsavimu sudarė naujus valdymosi organus:

TARYBOS pirmininku buvo išrinktas adv. Algirdas Sliesoraitis, vicepirmininku sutiko būti kun. Pranas Gavėnas, sekretorium – p. Vitas Tumas;

VALDYBOS pirmininku buvo išrinktas p. Jonas Tatarūnas, vicepirmininku – prel. Pijus Ragažinskas, sekretorėm – mokyt. Angela Joteikaitė ir p. Magdalena Vinkšnaitienė, išdininku – inž. Jonas Siickas.

Adv. Antanas Gaulia (negalėjęs dalyvauti) yra prašomas būti BLB-nės Tarybos atstovu Rio de Janeire, p. Petras Žarkauskas yra veiklos koordinatorius V. Anastacio lietuvių rajone, stud. Arnaldas Zizas – jaunimo veiklos atstovas BLB-nėj, P. Vitas Tumas prisiėmė taip pat ir sporto reikalų koordinatoriaus pareigas.

Naujos BLB-nės Tarybos ir Valdybos posėdis įvyks gruodžio 12 d. Bendruomenės būstinėj.

BLB-NĖS PADĖKA

BAIGĘ SAVO 1976 – 78 METŲ VALDYBOS KADENCIJĄ BLB-NĖJE, NORIU VIEŠAI PADĖKOTI VISOMS ORGANIZACIJOMS BEI ASMENIMS UŽ MALONŲ BENDRADARBIAVIMĄ IR FINANSINĘ PARAMĄ, NES BE TOS VISOKERIOPOS TALKOS VIENA PATI BLB-NĖS VALDYBA NEBŪTŲ GALĖJUSI TŲ VISŲ DARBŲ ATLIKTI.

TAIP PAT MALONIAI PRAŠAU JUS VISUS IR ATEITYJE NUOŠIRDŽIAI BENDRADARBIAUTI SU DABARTINE BLB-NĖS VALDYBA, KAD JI GALĖTŲ KAS KART GERIAU ATLIKTI SAVO PAREIGAS.

Su Pagarba

Algimantas Saldys

Buvęs BLB-nės valdybos pirmininkas

LIETUVIŠKOJI ŠEIMA YRA MAŽOJI LIETUVA,
KURIOJE AUGA ATEITIES TAUTA

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
- Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 210 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 1.000 kr. Paskirto numerio kaina: 5,90 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 100 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.

KALĖDU, ir N. METU, proga

sveikinimus

galima siųsti ir per ML.

Tik negalima laukti

švenčių išvakarių.

Paskutinė diena

sveikinimų tekstui įteikti

yra gruodžio 14.

